

Giới thiệu Ngược Đãi Thành Yêu

Truyện Ngược Đãi Thành Yêu tác giả Nữ hoàng trên mạng tựa truyện nói về một cô gái xinh đẹp làm mê mẩn bao nhiêu đàn ông, cô đã phải chịu sự giày vò về thân xác và tâm hồn. Mời các bạn theo dõi bộ ngôn tình thú vị này nhé.

Cô trở thành tù binh của bọn ác ma. Bị bọn chúng uy hiếp, ngược đãi, trao đổi như vật tặng nhưng cô vẫn không khuất phục nhưng sự không khuất phục của cô chỉ đổi lại là niềm hưng phấn và tăng thêm sự dày vò của chúng

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bờ địa ngục, buổi tiệc dục vọng 1

Cầm trong tay tấm vé máy bay, Hạ Miều, một cô gái có gương mặt trắng nõn như búp bê và nụ cười sáng lạng như ánh mặt trời, đang đứng trước cửa sân bay chụp một tấm ảnh selfie rồi gửi lên mạng cho bạn bè trước khi rời nước. Hình của cô dc post lên với tiêu đề “một lần trong đời phải hưởng thụ cảm giác du lịch một mình...Thượng Kinh, Hạ Miều ta đến đây!”

Cô cất cái cellphone đi, cao hứng bước vào cổng sân bay với gương mặt phấn khởi tràn đầy mà không biết rằng lần đi này sẽ là cuộc đi vào địa ngục trần gian mà cô k thể tưởng tượng dc.

Bất chợt một giọng nói nữ hoạt bát vang lên bên cạnh cô hỏi “Cô cũng đi Thượng Kinh à?” Người nói là một cô gái mang vẻ đẹp đông phương cổ điển.

Hạ Miều đáp “uh, mình đi du lịch, còn cậu?”

Lý Tâm Hi kích động nói “Mình cũng vậy, cậu có muốn đi chung với mình không, mình có bạn ở bên đó nên nếu đi với mình thì bạn mình sẽ dẫn cậu đến thăm quan nơi cậu muốn?”

Hạ Miều nghe vậy, cô cũng rất muốn đi với Lý Tâm Hi nhưng nghĩ lại phải gấp gờ nhiều người nên chần chừ k trả lời.

Thấy Hạ Miều như thế, Lý Tâm Hi liền nói “cậu đừng lo, bạn mình dễ gần lắm, mình cũng lần đầu đi Thượng Kinh nên mình cũng k biết danh lam thắng cảnh ở đây, mình chỉ để bạn mình dẫn đi thôi, cậu có thể đi với mình, nếu cậu cảm thấy k thích thì cứ từ chối, không gì phải ngại cả”

Nghe Lý Tâm Hi nói vậy, Hạ Miều đành đồng ý

Lúc xuống máy bay, từ xa cô thấy một cô gái xinh đẹp, dễ thương, tính tình cũng hoạt bát như Lý Tâm Hi chạy đến đón.

Nhưng lúc người ấy đến gần, nhìn kĩ mới thấy người ấy có yểu hâu, cô mới biết hoá ra người đó là nam chứ k gái nữ.

Bạn Lý Tâm Hi, Lý Vũ Thanh, chở bọn họ đến một biệt thự để ở. Nhìn ngôi biệt thự xa hoa trước mặt, Hạ Miều cảm thán. Đúng là người giàu có khác. Nhưng cô lại không thích ở nơi đây vì nó đối với cô quá rộng, cô nghĩ nơi này thích hợp cho cả một gia tộc lớn nhiều người ở hơn.

Sau khi dọn dẹp hành lí thì đã là buổi chiều, Lý Vũ Thanh dẫn cô và Lý Tâm Hi đi dùng cơm chiều cùng với ba người con trai khác, Trương Vân, Duy Khải, và Tân Quân

“Các cậu không ngại bầu bạn với hai cô gái xinh đẹp mới đến đây chứ?” Lý Vũ Thanh nói.

“Tất nhiên không, mình rất vinh dự nữa là” Duy Khải đáp

Lý Tâm Hi liền nói: “Duy Khải thì bầu bạn với mình đi, còn Tân Quân thì chăm sóc Hạ Miều giùm mình nhé”

Hạ Miều đỏ mặt đáp “Vậy làm phiền Tân Quân thiếu gia rồi”

“đâu có, rất vui lòng nữa là”

Vì để chúc mừng sự hội hợp giữa LTH và Duy Khải, Lý Vũ Thanh đã đặt tiệc ở một trong những clubs nổi tiếng nhất ở đây gọi là “Đế Lan Tư”

Hạ Miều nghe nói Đế Lan Tư là nơi chỉ dành cho nhà quyền quý hoặc thương gia giàu có, người thường là không dc vào.

Cô cảm thấy thực may mắn khi dc đi vào nơi đó một lần, nhưng cô k thể ngờ dc chuyến đi này sẽ dẫn đến bi kịch cho cuộc đời cô.

Vào trong Đế Lan Tư, cô vừa nói vừa uống rượu với họ. Trò chuyện với họ làm cô cảm thấy vui vẻ hẳn đi vì họ rất sáng khoái mà lại hiếu khách, cô không tự chủ mà uống nhiều thêm một chút.

Cô bắt đầu cảm thấy chóng mặt buồn nôn mà chạy vào WC nhưng ở đó người đã đông nghịt. Thế là cô đành phải chạy đi tìm phòng vệ sinh khác.

Cô đi thẳng vào một hành lang dài cong cong vẹo vẹo như mê cung, nhưng tìm mãi k thấy WC mà lại thấy một thang máy tu. Cô liền bắt thang máy đi lên trên lầu mà không biết là cô đã bước lên cánh cửa địa ngục.

Trên lầu là khung cảnh mờ ảo, dưới ánh đèn mập mờ là những khuôn mặt nam nhân anh tuấn.

Thẩm Phi gác tay lên người Mạc Tuyết vừa cười vừa nói: “Sao người còn chưa tới nữa, dám để bốn thiếu gia đợi lâu thế, nếu chộc giận Phả Đế tiên sinh, thì đừng trách bốn thiếu gia k nói trc”

Mạc Tuyết hôn lên môi Thẩm Phi, môi lưỡi giao nhau, lúc tách ra còn vương vẩn một sợi chỉ bạc. Mạc Tuyết nhẹ liếm môi mình còn cô ý lướt nhẹ qua lưng quần phía dưới của Thẩm Phi mà k thêm quan tâm sắc mặt anh ta.

Mạc Tuyết quay sang Phả Đế tiên sinh cười nói “xin ngài đừng nóng, người của tôi đang tới, k bằng để Mạc Tuyết bồi ngài một lúc”

Phả Đế Tiên Sinh nhìn Mạc Tuyết với ánh mắt sắt lạnh làm Mạc Tuyết rùng mình “Ta không thích cúc hoa”

Mạc Tuyết nghe thế liền thúc giục tên phục vụ bên cạnh “Còn k mau mang người tới, không thì ta cho người đi làm vịt bây giờ”

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Bờ địa ngục, buổi tiệc dục vọng 2

Người phục vụ cả người phát run, suýt nữa là té xuống đất, nhanh chóng ra khỏi phòng tìm người.

Những người này k phải là người hần có thể đắc tội dc, chỉ một câu nói của họ thôi hần có thể chết ngay lập tức. Hơn nữa ông chủ xinh đẹp của hần thì là người nói dc làm dc nên hần k sợ mới lạ

Người phục vụ vừa lau mồ hôi vừa cầu cho hai cô tiếp viên ấy mau đến.

Đang cầu phúc thì thấy Hạ Miều đang bước lao đảo đến, hần liền nhanh chóng bắt lấy Hạ Miều đem nàng đưa đến phòng của ông chủ.

“Cô nãi nãi của tôi ơi, cô rốt cục đã đến, khách đã chờ lâu lắm đấy, k fải còn một người nữa sao, sao chỉ có mình cô vậy” anh phục vụ cảm thấy kì lạ hỏi.

Nhưng k cần bít nguyên nhân, chỉ cần biết là có một người tới trc là dc. “Thôi đi, cô vào trc cũng dc. Nhanh đi, nhớ phục vụ khách cho tốt, k thì coi chừng ông chủ đấy” Nói xong liền kéo Hạ Miều vào phòng.

Hạ Miều chỉ biết có người kéo mình k ngừng mà còn lải nhải gì đó. Hình như anh ta muốn đưa cô đi đâu đó.

Hạ Miều cố thoát khỏi anh ta, nhưng lực của cô không đủ mạnh mà hần cũng chả nghe cô nói, hần đẩy cô vào phòng.

Rầm một cái. Cô té xuống đất, đầu của cô càng quay cuồng hơn.

Những người trong phòng nhìn thấy màn này thì đều tập trung nhìn về phía cô.

“Mạc Tuyết, người tìm đâu ra người bất lịch sự như vậy phục vụ Phả Đế tiên sinh à, Thẩm Nguyệt bất mãn mà nghiêm khắc nói.

Phả Đế là người hợp tác lâu năm của họ, có thể nói là đồng minh, cho nên thất lễ là chuyện không nên. Lỗi này đối với Thẩm Nguyệt mà nói là tuyệt không thể phạm vào dc.

Mạc Tuyết nhìn qua thẩm nguyệt, nhẵn mày nhìn xem đó là ai mà dám làm thế trc mặt khách của hần.

Nhưng k đợi hần đến gần, Hạ Miều đã bò dậy. Hiện lên trc mặt hần là một gương mặt búp bê xinh xắn, môi hồng nhỏ xinh, mắt thì long lanh mê ly và trong sáng.

Hạ Miều nhìn xung quanh, cô ngồi phát ngốc ở đó, trong rất là đáng yêu

Mạc Tuyết ghét nhất là những gì thuần khiết đáng yêu làm hần rất muốn chà đạp phá hủy nó.

Thẩm Phi cười cười, cặp mắt như hồ li nhìn vào Hạ Miều, cái gì xảy ra đây? Thiên sứ lạc lối àh.

Thẩm Nguyệt thì đánh giá Hạ Miêu với ánh mắt sát bén, xem thử từ cô có thể kiếm dc lợi ích gì.

Phả Đế ánh mắt mê hoặc nhìn Hạ Miêu, thú vị, hẳn ngửi thấy mùi của trinh nữ trên người cô.

Ở cách đó không xa, Phong Chi Âu ưu nhã bước đến nói: Mạc Tuyết, người tìm đầu dc hàng tốt như thế, vừa sạch sẽ lại thanh thuần, nhìn rất hoang dại như chưa qua huấn luyện gì cả, giống như đoá bách hợp đang chờ dc nở rộ. Anh đây đối với người k tệ, vậy mà cất giấu k cho anh hưởng dụng trc”

Phong Chi Âu cười nói “Mạc Tuyết k phải là đề ý Phả Đế đấy chứ, cứ nhiên cho Phả Đế vật phẩm tốt vậy. Sau khi xong việc rồi phải để anh đem về nuôi vài ngày”

“Ta cũng muốn vài ngày, có vài hợp đồng cần đến vật phẩm này”. Thẩm Nguyệt giọng điệu lạnh lùng vừa nói vừa đánh giá Hạ Miêu như vật phẩm

Phả Đế đến trc mặt HM nói: “đã là lễ vật chuẩn bị cho ta thì để ta khai bao vậy”

Mọi người nghe xong liền không nói thêm nữa, dù gì cũng là lễ vật cho hắn thì hẳn có quyền sử dụng trc, miễn sao họ có thể hưởng dụng sau đó là dc.

Mạc Tuyết trầm mặc nhìn Hạ Miêu, hẳn chỉ yên lặng nhìn Hạ Miêu rơi vào tay ác ma cũng không lên tiếng giải thích là cô vốn k phải do hắn sắp xếp, nhưng mà dù sao đi nữa hẳn cũng thích nhìn thấy những thứ tinh khiết bị vấy bẩn. Thêm nữa, dù hắn có nói thì họ sẽ tha cho cô sao.

Bọn họ là ai chứ? thân phận của bọn họ sẽ e sợ ai sao? Nực cười.

Có trách thì trách cô xui xẻo, tự dâng lên miệng ác ma thôi.

Đèn tự nhiên được bật sáng làm mắt của Hạ Miêu cảm thấy chói. trc mặt cô thấy có một bóng đen.

Nhìn kĩ lại thì thấy đó là đôi mắt một xanh một đỏ, cô ngốc nghếch hỏi “ Khi nào lại biến thành vũ hội hoá trang thế này”

Phả Đế cười lạnh nói “đừng giả vờ nữa, làm quá rồi đó”

“Cái gì?” Hạ Miêu nhăn mặt nói

Nhìn trc mặt là người đàn ông có khuôn mặt tuyệt mỹ như vị ác thần tây phương đang từ từ thoát y. Cô đột nhiên tỉnh táo hẳn.

Hạ Miêu cảnh giác nhìn Phả Đế, nói: “Anh cởi quần áo làm gì, tôi đâu có gọi Nguru lang đâu!” Cô nghĩ Lý Tâm Hi có phải là chơi quá hay không mà gọi nguru lang cho cô.

Cô càng nghĩ càng sợ, mặc dù cô đã có ảo tưởng tìm một người bạn trai ngoại quốc nhưng cô không muốn tự nhiên lại đem lần đầu tiên của mình cho một người lạ mặt.

Cô nhìn ngó xung quanh, cô ngạc nhiên khi thấy cả một đám mỹ nam trc mặt mà đỏ mặt tía tai.

Cô ho khan một tiếng rồi lắc lắc tay nói: “Các anh đi trc đi...tôi không cần phục vụ đặc biệt đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Bờ địa ngục, bữa tiệc dục vọng 3

Nghe xong cô nói, mấy người đàn ông đều sững sờ.

Cô nói như vậy là ý gì? đều coi bọn họ là “vịt” hết sao?

Mạc Tuyết phụt một tiếng cười rộ lên, trong đôi mắt cười ánh lên tia giễu cợt đầy ác ý nói “K nghĩ đến mấy anh đây lại có một ngày bị xem là nguru lang đấy!”

Câu nói này của Mạc Tuyết như châm dầu vào lửa, làm cho Hạ Miêu bị họ nhìn với ánh mắt lạnh như băng, như hận k thể đem cô xé xát.

Cứ nhiên lại dám xem họ là nguru lang, cô đúng là chán sống rồi!

Không đợi cô thích ứng với ánh mắt họ, Phả Đế đẩy ngã cô, một phát cắn lên cái cổ trắng muốt của cô cho đến khi nó ửng hồng. Hạ Miêu ăn đau chóng trả.

“Anh mau thả tôi ra, tui k cần ngu lang, anh cút ra mau” Hạ Miều hoảng sợ nói.

Hai tay cô cố sức đẩy Phả Đế ra, nhưng bị hấn lấy dây da buộc chặt lại. Xoẹt một tiếng, chiếc áo sơ mi trên người cô bị xé rách đi, lộ ra thân hình trắng như bạch ngọc trong không khí, áo ngực màu đen hiện ra trên nền da trắng ấy càng làm tăng thêm vẻ gợi cảm.

Nhìn cô nhỏ như thế nhưng k thể ngờ dc lại mang trong mình một thân hình no đủ quyến rũ đến thế, làm cho bọn họ không thể rời mắt dc.

Cô hoảng sợ nhìn vào bọn họ, cô cảm nhận dc lần này bọn họ sẽ làm thật. Cô suy nghĩ làm sao để thoát khỏi chuyện này đây.

“Đừng mà, xin anh tha cho tôi!” Hạ Miều giờ chân đá Phả Đế lại bị anh ta đỡ dc, còn đánh trả lại cô một cái, cô ăn đau mà đành cầu xin.

Phả Đế không hề quan tâm, lần nữa xé cái đầm bên dưới của cô. Giờ trên người cô chỉ còn vồn vẹn một bộ áo lót đen gợi cảm. Vì cô uống rượu nên làn da hơi phớt hồng.

Thực không thể tưởng dc, cô sau khi thoát y lại đẹp như vậy, da vừa trắng vừa mượt, ngực thì tròn trịa no đủ, chân thì thon dài.

Vì Phả Đế ngồi trên người Hạ Miều nên hấn càng chân thực cảm nhận dc làn da mềm mượt không tả của cô, sờ vào quả là nghiền k chịu dc, hoàn toàn làm cho người ta chìm đắm trong đó.

Hạ Miều cực kì hoảng sợ, tay thì bị trói, người thì bị Phả Đế đè lại không chống cự được. Thân thể thì bị bàn tay thô lỗ của Phả Đế sờ soạng khắp nơi.

“Tha cho tôi đi, tôi cầu mấy anh mà...tôi thực không cần phục vụ đặc biệt đâu”

Cô biết rằng nếu cô k cầu xin thì sẽ thật bị cưỡng bạo.

Phả Đế bỏ qua lời bên tay, cúi đầu xuống trc cổ cô mà cắn tiếp, từ từ nhấm nháp món điểm tâm này của hấn.

Hạ Miều ăn đau mà kêu lên “đau...anh thật là biến thái, buông tôi ra!”

“A” tiếng thét chói tay của cô vang lên khắp phòng. Cô đau đến sắp ngất. Cô ngửi dc mùi tanh của máu trong không khí, còn cảm nhận dc một dòng chất lỏng nóng hổi đang từ từ tuông ra từ chiếc cổ nhỏ nhắn xinh xắn của cô.

Phả Đế ngược đầu lên nhìn cô, máu từ miệng hấn chảy ra càng làm tôn lên vẻ độc ác mà mị như ác quỷ của hấn.

Hạ Miều thân thể k ngừng run, cô sợ người ác ma như hấn, chỉ nghe hấn giễu cợt nói: “xem ra cô vẫn k biết cô đang ở tình trạng nào, Mạc tuyết, vật phẩm này đã dc huấn luyện qua chưa?”

Hạ Miều k hiểu tên ác ma này đang nói gì, chỉ thấy hấn xoay đầu qua nhìn về phía một người đẹp như thiên sứ.

Người đẹp đó liền đáp: “đây là lễ vật từ trên trời rơi xuống, chủ lại k phải là tôi”

Nghe giọng, Hạ Miều mới biết người đẹp đó là nam.

Yêu nhân!

Hạ Miều khóc nức nở, cô rốt cục đã đụng phải những hạng người gì đây! người thì như ác ma, kẻ thì đẹp như yêu nhân, cô còn ở trên địa cầu k?

Cô tự giễu cợt mình, chẳng lẽ chưa bị ngược đã sao mà còn có tâm tình nói giỡn.

Cô hít một hơi dài, cố nén cơn đau ở cổ, để mình bình tĩnh lại, cô phải thoát khỏi đây.

Cố nén sự sợ hãi, cô dùng ngữ điệu bình thản nói: “Tôi không biết mấy anh là ai, có thể giữa chúng ta có hiểu lầm gì, mà cũng có thể tôi hiểu lầm mấy anh, tôi hình như đi lầm phòng, nhưng tôi tuyệt k phải người các anh muốn tìm, thả tôi ra đi, tôi xem như chưa có chuyện gì xảy ra cả, dc k?”

Nếu như nghe kĩ lời cô nói, sẽ thấy dc trong đó có sự run rẩy khó nghe ra

dc.

Bọn ác ma cười nhạo trong lòng cho sự cố giả vờ bình tĩnh của cô nhưng cũng kèm theo hứng thú.

Cô giờ đã tỉnh rượu, cô cố tìm hiểu xem việc gì đang xảy ra.

Họ là ai? đây là lễ hội hoá trang sao?

Họ là ngu lang? nhưng họ lại anh tuấn mà có khí chất thế, sao có thể?

Cô chỉ nhớ mình đi tìm nhà vệ sinh mà đi nhầm phòng này.

Thẩm Nguyệt cười nói: “Thú vị, hóa ra là một cô thô nhỏ lạc vào ma huyết của chúng ta? khó trách tính tình lại bất trị tới thế”

“Thiệt phiền phức” Thẩm Nguyệt kêu lên, vừa nhìn Hạ Miêu vừa nói “ vậy là phải tốn công huấn luyện cô ta à, thời gian đã đủ cho ta làm mấy vụ làm ăn rồi”

“đúng lí mà nói về anh tuấn của Phả Đế đủ làm mê một bọn con gái, làm họ can tâm tình nguyện mà nhảy lên giường nữa mà, sao mà lần này lại ngoại lệ thế chứ.” Phong Chi Âu nói.

Hạ Miêu bỏ qua kích động, nhìn với vẻ chờ mong về phía Phong Chi Âu: “Tôi chỉ đi nhằm phòng thôi, tôi k có ý với anh ta đâu, xin anh giúp tôi rời khỏi đây dc k?”

Thẩm Phi cười nhạo nói: “Cô bé, cô cảm thấy hần đẹp như trích tiên vậy thì chắc sẽ có nội tâm lương thiện à, nói cho cô bé biết, hần là người mà sẽ dạy cho cô biết thế nào là mặt người dạ thú nhá”

Hạ Miêu nghe xong, mày nhíu lại, nhìn về phía PHong CHI Âu, người có nụ cười nho nhã thanh cao như trích tiên. Lần đầu nhìn anh ta, cô thấy anh ta giống với miêu tả hình tượng trích tiên trong tiểu thuyết nên mới hi vọng anh giúp cô.

Trong tiểu thuyết, trích tiên mặc dù k xấu, nhưng cũng k phải người tốt gì cho cam mà có khi còn lãnh huyết vô tình hơn những người khác. Nghĩ tới đây, ánh sáng trong mắt cô tối hơn một chút. Cô bỏ qua anh ta mà lại nhìn về phía Phả Đế.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Bờ địa ngục, bữa tiệc dục vọng 4

Phong Chi Âu cảm thấy kinh ngạc trước hành động của Hà Miêu, vì từ trước tới giờ k ai chỉ nghe Thẩm Phi nói thế liền k tiếp tục cầu xin mà phớt lờ hần.

Hần cảm thấy cô cũng có chút thông minh vật và cũng gọi cho hần một niềm hứng thú k nói rõ dc.

“Cầu xin anh thả tôi ra.” Hà Miêu nhìn Phả Đế một cách chân thành khẩn cầu hần tha cho cô.

Hần nhìn vào đôi mắt trong suốt k tạp chất của cô mà thần thờ một lúc nhưng k có nghĩa hần tha cho cô. Hần đã ra tay rồi thì k thể nào ngừng lại dc.

Đồng tình ư? Đối với một thiếu chủ Hắc bang như hần thì còn có thể có cái ý niệm đó sao? Đúng là hoang đường!

“Cô không thoát dc đâu, từ khi cô bước vào thì đã là mệnh của cô rồi”

Lời của hần làm cô hoàn toàn tuyệt vọng.

Không cho cô thời gian suy nghĩ, hần tiếp tục hướng xuống đôi nhũ hoa của cô mà cắn. Hạ Miêu cảm giác dc lực nhẹ đi một chút nhưng cũng đau đến nỗi khiến cô rơi nước mắt.

Dưới ánh đèn sáng chum, làn da trắng nõn nơi cổ của cô hần lên những vết xanh tím xen lẫn màu đỏ của máu, nhìn thực ghê người, nhưng lại càng kích thích tính bạo thú trong người bọn ác ma.

Hạ Miêu nhìn vào bốn tên còn lại đang ngồi trên sô pha, ánh mắt nhìn cô thêm thường như thú nhìn thấy mồi, thường ngoạn cảnh cô bị cưỡng bạo một cách thích chí thì cô biết mình sẽ k thoát được nữa.

Mặc dù lệ của cô k ngừng tuôn nhưng cô cũng k cầu xin bọn họ tha cô, vì cô biết làm thế chỉ vô ích. Cô đành chịu đựng để việc này qua đi.

Phả Đế tiếp tục cắn nát đỉnh hoa của cô, để lại càng nhiều vết xanh tím lẫn máu khắp người của cô. Cô k nhịn dc liền rên lên “đau quá, anh nhẹ một chút”

Phả Đế k kiên nhẫn gỡ bỏ chiếc quần ren của cô, rồi cũng bỏ đi quần áo của mình. Chiếc gậy thịt to lớn của hần từ chiếc quần vuron ra giờ đã sung huyết đến đáng sợ mà lại được bao bọc dưới một cái quy đầu hình nấm to như một quả trứng gà lớn làm Hạ Miêu sợ đến cứng người lại.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Bờ địa ngục, bữa tiệc dục vọng 5

Nhìn thứ hung tợn ấy của Phả Đế mà Hạ Miêu vẫn kiên trì không cầu xin chúng tha cho. Cô nhắm mắt lại, cắn chặt môi, mắt đã nhoà lệ nhưng vẫn cố gắng không cho tiếng khóc của mình cất lên.

Bọn ác ma nhìn bộ dáng không chịu khuất phục của cô, thì trong lòng chúng dâng lên ham muốn ngược đãi để chinh phục cô cho bằng được.

Phả Đế nâng cái eo cô lên, hướng cái côn thịt của mình thẳng hướng tới nơi tư mật còn non nớt của cô. Eo vừa nhún xuống đã làm cô đau đến không thở nổi. Mật cô trở nên trắng bệch mà trán thì chảy đầy mồ hôi.

Cái động huyết phần hồng non nớt nhỏ nhắn của cô vì bị côn thịt của hắn cứng rắn đẩy vào mà các thớ thịt bắt đầu xuất huyết, mà cái hung khí ấy của hắn cũng chỉ vào được phần đầu nên càng sung huyết đến đáng sợ.

Phả Đế không ngờ rằng nơi đó của cô lại chật chội đến thế, bên trong lại khô khốc nên cực kì khó vào.

Sự chật chội ẩm áp bên trong ấy khiến hắn thật muốn đầu hàng mà bắn ra.

Thẩm Phi nhìn thấy cảnh này, đôi mắt càng ngày càng thâm đậm màu dục vọng, nhìn thấy Phả Đế đau mà cũng hưng phấn đến thế thì hắn cũng cảm nhận được cái huyết động ấy của Hạ Miêu mê hồn cỡ nào.

Hạ Miêu bị côn thịt của Phả Đế cường ngạnh đưa vào thì đau không chịu được, cô đưa tay muốn đẩy hắn ra nhưng sự cử động của cô càng thích chặt huyết động, càng làm Phả Đế khó có thể tiến vào.

“Ba” Phả Đế đánh mạnh vào hông của Hạ Miêu làm cho hông cô hằn lên vết năm ngón tay.

Cô đau đến nỗi hét lên “Tên khốn, thả ta ra, rút ra, biến thái, cầm thú!”

Tiếng la hét của cô làm Phả Đế cực kì tức giận, hắn bắt lấy chân đang làm loạn của cô, nâng lên rồi hướng phần bụng đâm thẳng đến tít.

“A” Động tác này của hắn như muốn xé rách cô ra.

Chưa chờ cô thích ứng, hắn lại ấn eo cô xuống một cái, ép cái âm đạo chật hẹp của cô phải chứa đựng côn thịt của hắn. Vì tử cung của cô quá bé nhỏ so với cái gậy dài của hắn, quy đầu dưới sức đẩy của hắn đã làm rách toát đầu tử cung của cô.

“A” Tiếng thét thất thanh của cô vang lên, cô cảm nhận tử cung của mình như bị một nhát dao đâm vào, đau như mình sắp chết.

Không để cho cô có cơ hội ngắt đi, Phả Đế rút côn thịt ra rồi lại hung hăng đâm vào, vì chịu không nổi sự to lớn ấy của hắn, huyết động của cô bị ma sát đến ầm máu. Máu nhiều giọt lên trên tấm thảm trắng trong phòng động thành một mảng lớn nhìn như đóa hoa đỏ chói khiến cho cảnh tượng càng tàn khốc càng yêu mị.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Bờ địa ngục, bữa tiệc dục vọng 5 (tiếp theo)

Khi cự vật của Thẩm Phi chôn vào huyết động của Hạ Miêu thì tử cung của Hạ Miêu lại lần nữa nứt toạc, máu lại lần nữa trào ra.

“A....” Hạ Miêu khóc thét lên, cô lại lần nữa bị dày đoạ.

Mặc dù gây thịt của Thẩm Phi không to và dài như của Phả Đế, nhưng cũng đủ to để lần nữa xé rách đầu tử cung của Hạ Miêu.

Thẩm Phi chỉ ra vào vài cái mà đã mất đi lí trí, càng ngày càng điên cuồng luật động.

Hạ Miêu đau đến hoa cả mắt, muốn nhắm mắt buông xuôi nhưng cơn đau cứ dai dẳng không cách nào ngắt đi dc.

Thẩm Phi sau khi nếm thử mùi vị nơi vùng kín của Hạ Miêu thì hận không thể xuyên nát nơi ấy. Mỗi lần ra vào nơi ấy, hắn cảm nhận như chính mình đang ở thiên đàng. Sự chặt chẽ xiết sao ấy làm cho hắn muốn phát điên lên dc, mỗi lần chôn sâu vào là hắn như cảm nhận được có hàng vạn chiếc miệng nhỏ k ngừng bú mút cây gậy thịt của hắn.

Hắn thực muốn vạch da cô ra để xem bên trong là cái gì mà làm cho hắn sung sướng mê đến thế.

Phả Đế và Thẩm Phi không phải lần đầu cường nữ nhân đến rách da chảy máu, nhưng cái mùi vị tiêu hồn này thì chỉ tìm được ở chỗ Hạ Miêu.

Phả Đế sờ lên cự long vừa dính máu và tinh dịch của mình, miệng nhếch lên một nụ cười lạnh, ánh mắt nhìn về phía Thẩm Phi và Hạ Miều vừa lãnh mạt nhưng lại tràn đầy dục vọng mà nói:

“Nếu mà nơi đó của cô ta không mê hồn như vậy thì sao mà bị chích đến nổi chảy nhiều máu đến thế”

Phong Chi Âu nhủ mảy “Nhìn vào coi bộ rất ngon” Hắn vừa đứng vừa nói, rồi nhanh tay lột chiếc quần của mình ra rồi đến bên cạnh Thẩm Phi nói: “đưa cô ta qua đây, để thử xem nơi đó của cô ta có tuyệt đến vậy k”

Thẩm Phi nghe thế, rất bất mãn mà nhăn mày, nhưng cũng rút cự vật đã thấm đẫm máu và tinh dịch của hắn ra, ôm Hạ Miều lên rồi đặt trên người hắn, còn chính mình lại nằm trên nền đất.

Hắn nhắm chuẩn gây thịt của mình trước cửa động của Hạ Miều rồi buông tay ra để Hạ Miều ngồi lên người hắn. Tư thế này làm cho cự vật của hắn chôn càng sâu vào tử cung của Hạ Miều làm Hạ Miều đau đến nổi la lên.

Hạ Miều dùng tay đẩy hắn ra nhưng lực của cô quá yếu so với hắn. Hắn nhanh chóng đỉnh vài cái rồi hướng Phong Chi Âu nói “Lão tử sắp chịu hết nổi rồi, ông mau lên”

Phong Chi Âu tiến lên phía trước, đẩy Hạ Miều nằm đè lên người Thẩm Phi làm hạ thể của Hạ Miều ưỡn lên, dùng tay quét hỗn hợp tinh dịch và máu tại nơi đang kết hợp của họ mà chà xát lên cái cục hoa chặt hẹp phía trên.

Cái cảm giác lạnh lẽo từ ngón tay hắn làm cho Hạ Miều hoảng sợ, Hạ Miều liền muốn ngồi thẳng lên thì lại bị Thẩm Phi ôm chặt lại.

Bị Thẩm Phi khoá chặt người không cử động dc, Hạ Miều chỉ còn cách lắc đầu vừa khóc vừa xin tha “Đừng mà... đừng làm vậy... tôi sẽ chết mất...”

Chi mới là huyết động thui mà đã đau đến thế thì nếu thêm cục hoa nữa thì chắc cô không sống nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Bờ địa ngục, bữa tiệc dục vọng 6

Thẩm Phi hơi thương tiếc mà vỗ vỗ vai Hạ Miều, an ủi cô nói: “Yên tâm đi, Phong Chi Âu là bác sĩ, sẽ có chừng mực, cô sẽ k chết đâu mà lo”

Nghे thấy lời dịu dàng của Thẩm Phi, cô ngược đời mắt đã sưng đỏ vì khóc của mình lên nhìn hắn. Trước mặt cô là khuôn mặt tuấn mỹ điển trai, trên mặt lại là nụ cười ôn nhu hiền hoà với đôi mắt hồ phách xinh đẹp.

Nhưng Hạ Miều giờ đã k còn trông mặt mà bắt hình dong, lời nói của hắn dịu dàng đến thế nhưng cũng k bù đắp cho sự hành hạ tàn nhẫn của hắn đối với cô. Lời nói của hắn càng làm cô cảm thấy kinh tởm.

Nhìn hắn có vẻ ngoài rạng ngời vô hại như thế mà trong lòng thì thối nát như cảm thú làm cô cảm thấy hắn thật đáng ghét và đáng khinh.

Ánh mắt khinh bỉ chán ghét của Hạ Miều khi nhìn Thẩm Phi bị Phong Chi Âu nhìn thấy. Ánh mắt Phong Chi Âu liền trở nên sát bén lạnh nhạt, cong lên khoe miệng khẽ cười rồi nói: “A...mấy người có thấy người mà được nhiều cô gái mê muội hâm mộ vì vẻ ngoài lịch lãm của hắn như Thẩm Phi lại bị bảo bối đây khinh bỉ không?”

Hắn nói xong lại nhìn về phía Hạ Miều mà dịu dàng hỏi: “Bảo bối, em nói anh nghe, em đang khinh bỉ cái gì?”

Lời nói của hắn làm Thẩm Phi cúi đầu xuống, nhẹ nhàng mút lấy đỉnh hoa của Hạ Miều. Hạ Miều vừa mới cảm nhận dc cử động này của Thẩm Phi thì bỗng một cơn đau nhói từ ngực truyền tới.

“A...” Con đau từ nhũ hoa làm cô càng muốn đẩy Thẩm Phi ra, nhưng đều vô ích “Đau quá..thả tôi ra...tôi k có miệt thị anh mà...”

Hạ Miều càng nói thì Thẩm Phi càng tăng lực cắn vào đỉnh hoa của cô, cô cảm thấy nhũ hoa của cô sắp đứt lìa ra.

“Đau quá...đừng mà...tôi chỉ cảm thấy anh trong ngoài không đồng nhất mà thôi..”

Thẩm Phi nhả nhũ hoa của Hạ Miều ra mà đáp: “Vì thế mà bảo bối miệt thị tôi à?”

Hạ Miều đau đến chảy cả nước mắt, đôi mắt dù đã ngập nước nhưng cũng k che dấu dc hận ý trong đó.

Ngực cô đau đến tê tái, cô thực k dám nhìn xuống đôi nhũ hoa của mình vì cô k nỡ chứng kiến cái đỉnh hoa giờ đã bị cắt tới nát tương mà chảy máu đầm đìa kia.

Sự quật cường và tức giận của cô làm cho Thẩm Phi càng thêm tà ác.

Bất chợt cô cảm thấy như có một cây gậy sắt nóng hổi hướng cục hoa cô mà đâm vào. Mặt cô biến sắc, cô la lên “Đừng mà...”

Cô thử xoay người, nhưng cô lại bị Thẩm Phi ghi chặt lại, hần cười nói: “Bảo bối, chúng ta còn đang dở dở mà, phân tâm là không ngoan đó.”

Vừa nói Thẩm Phi lại dùng tay cấu mạnh vào nhũ hoa đã máu thịt lẫn lộn của cô mà bấu mà rút.

Vì bị bấu rút mà cái đỉnh hoa của cô đã tách rời hơn một nửa, chỉ còn nhờ vào những tơ máu còn vương vãi mà k bị đứt liền ra.

Chưa hết cơn đau này thì cơn đau khác lại ập đến, cái gậy thịt của Phong Chi Âu trong lúc đó cũng đâm mạnh vào cục hoa của cô khiến cô đau đến ngất đi.

“Hơ hơ...Phong Chi Âu, anh cũng thô lỗ quá đó làm bảo bối ngất đi rồi kìa” Thẩm Phi nói với giọng đầy mỉa mai.

Phong Chi Âu chau mày, rục rịch cái cự vật đang trướng đau vì sự chật chích của cục hoa rồi nói: “Sẽ tỉnh thôi, nếu mà thực không tỉnh thì thật là uống phí công sức phục vụ chu đáo như thế của chúng ta mất”

Nói xong, Phong Chi Âu không ngáp ngừng nữa mà bắt đầu ra sức luật động, nhẹ nhàng rút ra, rồi hung hăng đâm vào. Vì cục hoa giờ đã thấm đẫm máu mà việc ra vào của hần càng thêm dễ dàng.

Thẩm Phi cũng không chịu thua, liền phối hợp cùng Phong Chi Âu, một người rút ra, thì người kia lại đâm vào. Sự hung hăng ra vào của bọn hần làm bức tường chắn ở giữa huyết động và cục hoa như muốn rách toạt ra.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Bờ địa ngục, bữa tiệc dục vọng 6 (tiếp theo)

Quả nhiên k ngoài dự đoán của bọn chúng, Hạ Miêu vì hành động tàn nhẫn của bọn hần mà đau đến nổi tỉnh lại. Thân thể trắng ngần giờ đã thành mảng xanh mướt đỏ, máu từ hạ thể thì không ngừng tuôn ra đọng lại thành từng vệt đỏ trên nền thảm trắng nhìn như những đoá hoa bi ngạn đang nở rộ.

Thẩm Nguyệt nhìn về phía Hạ Miêu đang nằm thoi thóp trên nền đất mà suy nghĩ có nên gia nhập vào cùng bọn họ hay không, hần k muốn thấy cô chết vì hần tin tưởng cô vẫn còn giá trị để lợi dụng.

Nhưng nếu hần k gia nhập, thì làm sao hần giải quyết cái dương vật đang sưng phồng mà dựng đứng này của hần đây.

Suy nghĩ một hồi, Thẩm Nguyệt liền lột bỏ cái quần trong của mình mà nói: “xem ra chỉ còn nước dùng phía trên thôi”

Vì nghĩ cho lợi ích mà tương lai cô có thể mang lại cho hần, hần đành chịu thiệt vậy, nhưng thời gian còn dài, hần cũng sẽ đòi lại đủ thôi.

Nói là làm, hần lập tức đem cự vật nhét vào miệng Hạ Miêu.

Bị vật lạ xâm nhập, cái miệng nhỏ của cô bị nứt toạc ra, cổ họng bị quy đầu đâm vào mà phát ói nhưng k cách nào phun ra dc.

Cô thực rất tức giận mà muốn cắn đứt cái dương vật này của hần.

Nhìn thấy một tia hận ý trong mắt cô, Thẩm Nguyệt liền nói “Nghĩ cũng đừng nghĩ tới, nếu cô dám cắn xuống, tôi cắt lưỡi cô rồi cho cô cười ngửa gổ mỗi ngày cho biết”

Bọn ác ma nhìn thấy bộ dáng bị uy hiếp bị dọa toả hiệp của cô thì cực kì thoả mãn nhưng hành động tiếp theo của cô lại làm bọn họ cực kì sùng sốt.

Cô bất ngờ ngậm chặt miệng lại, ánh mắt bùng bùng hận ý như muốn đồng vu quy tận cùng kẻ thù.

Thẩm Nguyệt nhanh tay chặn lại miệng cô, rốt cục cũng rút dc cự vật của hần ra nhưng cũng không tránh được bị xay xát mà nhiễm vài vệt máu.

Thẩm Nguyệt tức giận tát một bạt tay vào mặt Hạ Miêu “Tao đúng là coi thường mày, mày giỏi lắm, đủ ác!”

Hạ Miêu ngã trên người Thẩm Phi, gương mặt giờ đã sưng phồng còn có cả dấu năm ngón tay in đậm trên đó, khóe miệng cũng đã thấm một vệt máu.

Hạ Miêu nhìn chăm chăm vào Thẩm Nguyệt, ánh mắt như muốn kiêu khích Thẩm Nguyệt “Có giỏi thì giết tao đi”

Thẩm Phi đang hí hục bên dưới thấy thế cũng đành dừng động tác, vì chưa tận sướng nên cự vật của hắn vẫn căng phồng bên trong huyết động của Hạ Miêu.

Phong Chi Âu thì nhanh chóng ra vào vài cái rồi xuất tinh, xong thì rút hẳn ra khỏi cơ thể Hạ Miêu.

Nhìn ánh mắt hung hiểm của Thẩm Nguyệt, Hạ Miêu càng ngày càng sợ nhưng vẫn cố trấn tĩnh bản thân.

Thẩm Nguyệt không hề lưu tình mà nắm lấy tóc Hạ Miêu, vừa lôi cô lên vừa nói: “Cho nó vào phòng số 4 đi”

Hạ Miêu bị kéo dậy, vừa rời khỏi người Thẩm Phi thì máu và tinh dịch liền ào ào tuôn xuống đôi chân của cô.

Cô không còn tí lực nào, vừa mới bị kéo lên thì liền ngã nhào xuống. Da đầu cô vì thế mà tróc ra một mảng, nắm tóc thì bị Thẩm Nguyệt hung hăng nắm lấy.

Mạc Tuyết nãy giờ đang xem cuộc vui liền mỉa mai nói: “Nếu giờ để cô ta vô đó thì chỉ có nước chết thôi”

Thẩm Nguyệt nghe xong liền liếc sang Hạ Miêu, ánh mắt như muốn giết chết cô ngay lập tức.

Hắn ném nắm tóc trên tay lên trên người Hạ Miêu đang nằm như chết trên mặt đất rồi hướng Mạc tuyết nói: “Ta giao nó cho ngươi đó, một tháng sau, chặt hết móng vuốt trên người nó xuống.” Nói xong liền mặc quần áo rồi đi.

Phong Chi Âu sau đó cũng nhàn nhả mà đi theo sau Thẩm nguyệt, hắn biết giờ chỉ có hắn mới có thể chữa lành nơi đó của thẩm Nguyệt thôi.

Phả Đế liếc một cái về phía Hạ Miêu, sau đó cũng rời đi, hắn nghĩ đợi sau khi cô dc huấn luyện xong thì hắn sẽ lại đến xem thành quả.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Huấn luyện địa ngục

Mạc tuyết nhìn xuống Hạ Miêu đang nằm trên nền đất, ánh mắt tràn đầy mỉa mai mà nói: “Sau khi bước vào cánh cửa này, thì cô cũng đừng mơ có thể rời khỏi. Cuộc sống sau này của cô là tốt hay xấu đều xem vào cô có biết điều hay k. Nếu cô k nghe lời, tôi còn có nhiều cách để trừng phạt mà cô k tưởng nổi đâu, cô sẽ sống k bằng chết...nhưng mà... tôi vẫn mong cái sự k chịu khuất phục này của cô có thể kéo dài thêm một chút, như thế thì quá trình uốn nắn cô sẽ k phải quá nhàm chán.”

Hạ Miêu nằm trên đất k hề cử động nhưng cô vẫn cảm nhận rõ rệt cơn đau thấu xương do vết thương trên người gây ra. Máu ở hạ thể của cô k ngừng chảy, hô hấp ngày càng yếu, mắt thì mờ hồ.

Nhìn thấy Hạ Miêu nằm thoi thóp như thế, Mạc Tuyết liền bước nhanh tới, dùng tay thăm dò hơi thở của cô, cau mày rồi nhanh chóng sai người diu cô sang phòng khác, và dặn dò người gọi bác sĩ tư đến chữa trị cho cô.

Thẩm Phi đang ngồi ở trên sofa nãy giờ chợt lên tiếng nói với Mạc Tuyết: “Nhớ gọi thêm hai cô vào đây để tôi đập lửa”

Mạc tuyết cười nói: “Ngài đây thiệt là mất nhân tính, người ta bị ngài chơi đến gần mất cả mạng đấy!”

Ở phía dưới lầu trong một phòng thuê ồn ào, Lý Tâm Hi nhìn sang Tân Quân hỏi “Anh có thấy Hạ Miêu k, nãy giờ định nhờ anh kiểm cô ấy dùm, nhưng cả nửa ngày cũng k thấy bóng dáng anh đâu”

Ánh mắt Tân Quân liền xoẹt qua một tia sáng rồi chợt tắt: “Tôi k thấy cô ấy, tôi mới ra ngoài gọi điện thoại. Sao, cô ấy biến mất rồi à”

Kì thực hắn có thấy Hạ Miêu, lúc hắn gọi xong điện thoại thì hắn thấy cô đang chấp chừng bước lên lầu trên. Hắn vốn dĩ định ngăn cản nhưng nơi đó là chỗ riêng của Phả Đế, mà chỉ có người có thân phận đặc biệt mới lên dc.

Lúc hắn lên đó định ngăn cản thì cô đã bị người phục vụ đưa vào phòng chuyên dùng dành cho Phả Đế. Vì sợ đắc tội Phả Đế, nên lúc nhân viên phục vụ hỏi hắn, hắn chỉ nói là mình lạc đường.

Lý Tâm Hi nghe xong thì trong lòng hơi lo: “Uh, cô ấy đi ra ngoài đã hơn một tiếng đồng hồ rồi, đúng là lo chết đi dc mà. Nơi này rất phức tạp, k thể đi lung tung. K dc, chắc mình phải đi tìm cô ấy thôi.”

Tân Quân nghe vậy liền kéo Tâm Hi lại rồi nói: “Thôi, cậu ở lại chăm sóc Duy Khải đi, cậu ấy say rồi, mình đi tìm Hạ Miêu dc rồi.” Nói xong thì đi ra khỏi phòng.

Tân Quân đứng trc thang máy ngập ngừng hồi lâu, rồi mới quyết định lên trên lầu. Hắn đối với Hạ Miêu có một chút cảm giác thích, nhất là lúc nhìn vào đôi mắt thuần khiết đó của cô khiến hắn rất muốn bảo vệ.

Thử lên coi xem sao, kết quả thế nào liền xem vào số mạng của cô thôi.

Lúc hắn men theo con đường tối căn phòng chuyên dụng ấy thì bất gặp hai người phục vụ đang dìu một cô gái trần truồng, toàn thân đầy máu, làn da trắng của cô giờ đã chi chít vết xanh tím và cả dấu răng. Cổ và ngực thì thịt máu lẫn lộn. Phía dưới hạ thể của cô thì đang k ngừng chảy máu.

Nhìn cho đến khi Hạ Miêu bị hai người phục vụ dẫn đi mất, Tân Quân mới hoàn hồn lại. Hắn k phải chưa từng thấy qua tình trạng của những cô gái sau khi bị ngược đãi nhưng đây là cảnh tượng thê thảm nhất mà hắn từng thấy.

Mạc Tuyết nhìn thấy Tân Quân thì bước tới nói: “Vương thiếu sao lại lên đây? chẳng lẽ người bên dưới tiếp đãi k dc chu đáo?”

Người trước mặt hắn tuy có gương mặt như thiên sứ nhưng hắn biết anh ta là người mới lái (gái) nổi tiếng nhất nước. Hắn trực tiếp nói: “Cô ấy là du khách, việc xem như đã rồi, ngài cho tôi dẫn cô ấy đi dc k? Xem như tôi nợ ngài một ân tình”

Mạc Tuyết dùng ánh mắt cợt nhả quét một vòng trên người Tân Quân rồi hỏi: “Hửm, vậy Vương thiếu ngài có thể nói cho tôi nghe quan hệ của ngài và cô ta là gì k?”

Tân Quân bèn trả lời: “là vị hôn thê của tôi”

Mạc Tuyết cười nói: “Vương thiếu ngài thiết biết nói đùa, Mạc Tuyết đâu hề bắt giữ vị hôn thê của ngài, ngài chắc là nhìn lầm rồi, cô ta là sủng vật của Thẩm tổng, vì k nghe lời, nên ngài ấy mới nhờ vả tôi dạy dỗ dạy dỗ cô ta lại ấy mà.”

Người mà Mạc Tuyết xưng hô là thẩm tổng thì chỉ có thể là Thẩm Nguyệt tiên sinh, tổng giám đốc của công ty CLP, một công ty với quy mô lớn trên thế giới thì k còn ai vào đây nữa.

Nghe Mạc Tuyết nói xong, Tân Quân chỉ cười cười rồi nói: “Có lẽ tôi nhìn nhầm rồi. Để tôi đi nơi khác tìm thử coi” Hắn thực sự k dám đắc tội Thẩm Nguyệt, vì hắn biết người đó k thể chọc, cha hắn luôn nhắc nhở hắn nên tránh xa người ấy ra vì ngài ấy có thể phá huỷ cả công ty nhà hắn chỉ bằng một lời nói.

Mạc Tuyết nhìn bóng Tân Quân rồi đi thì cười lạnh, đứng như hắc ngừ. . . Cái thế giới này quả là một nơi thối nát, k hề có một chút nào tốt đẹp. Quyền lực là thứ vạn năng, chỉ cần có nó thì hắn có thể đứng trên cao mà chà đạp những kẻ yếu thế bên dưới chân mình. Còn tình người, hắn cần gì phải mong đợi, hắn nên cứ bóp nát nó đi.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Huấn luyện địa ngục (continue)

Bác sĩ Nguyên Đan nhìn thấy Hạ Miêu cả người đầy máu, hạ thể thì không ngừng tuôn ra máu thì chỉ chau mày mà nói: “cô ta đúng là hiếm thấy, có nghị lực cầu sống thật cao.”

Mạc Tuyết nghe vậy thì cũng cùng cảm nghĩ, hắn chưa bao giờ thấy bọn Thẩm Phi tàn bạo như vậy. Bọn họ mặc dù có dục vọng nhiều hơn người thường, nhưng chưa bao giờ thấy họ chơi quá tay đến thế, đặc biệt là đối với cơ thể nữ nhân chưa được bôi trơn mà đã cương quyết đi vào.

Đúng lí bị xuất huyết như thế thì cô ta chết là cái chắc, nhưng nghe Nguyên Đan nói vậy, thì cô ta vẫn còn dc cứu.

“Như vậy thì phiền anh tốn chút thời gian chữa trị cho cô ta, Thẩm Nguyệt nói là ngài ấy vẫn còn cần cô ta đấy”

Nguyên Đan nhìn Mạc Tuyết rồi nói: “Ngắn nhất là ba tháng, anh quyết định đi”

Mạc Tuyết nhìn về phía Hạ Miêu đang hấp hối trên giường mà bắt đầu suy nghĩ.

Kì thực thì Hạ Miêu không dc coi là rất xinh đẹp nhưng hắn lại cực chán ghét đôi mắt của cô, cái đôi mắt tinh khiết tràn đầy ánh sáng ấy làm hắn thực ngứa mắt.

Hắn căm ghét tất cả mọi người đàn bà trên đời này, thậm chí hắn biến thái đến mức chỉ cần nhìn thấy bọn họ bị dày đoạ đến tuyệt vọng, sống không bằng chết thì hắn lại hưng phấn không thôi.

Nhưng vào lúc này đây, khi nhìn thấy thân thể yếu đuối tàn tạ của Hạ Miêu, hắn lại cảm thấy phiền lòng chứ không vui sướng. Có lẽ hắn mong muốn cô sẽ không phải quá yếu đuối như thế mà sẽ tiếp tục cứng đầu bất tuân. Hắn cực muốn nhìn thấy cái ánh mắt không sợ chết của cô khi cắn vào cự vật của

Thẩm Nguyệt. Hắn muốn tiếp tục nhìn thấy biểu cảm áy của cô, nó làm cho hắn cảm thấy kích thích vô cùng. Hắn muốn nhìn thấy lần nữa và hắn không cho cô cơ hội từ chối.

Nguyễn Đan nhìn thấy biểu tình kích động của Mạc Tuyết thì rất ngạc nhiên, hắn biết Mạc tuyết ghét phụ nữ và chưa hề quan tâm sống chết của bọn họ. Vậy mà giờ vì cô gái này, Mạc tuyết lại có thể trầm ngâm suy nghĩ sâu xa đến thế.

“Ba tháng thì ba tháng, nhưng phải chắc là trị tận gốc cho cô ta”

Mạc Tuyết liếc Hạ Miêu một cái rồi quay người rời đi. Trước khi đi thì nghe Nguyễn Đan nói: “Cậu chơi lừa coi chừng có ngày bị phồng đấy”

Mạc tuyết cứng người một lát rồi đáp: “cậu nghĩ nhiều quá đấy”

Sau khi Mạc tuyết rời đi, Nguyễn Đan bắt đầu chữa trị cho Hạ Miêu.

Lúc lướt qua người hạ Miêu, hắn có thể cảm nhận dc sự chống trả của cô đối với con đau trên người.

Mặc dù vết thương cô rất sâu, đa số phụ nữ sẽ không chịu nổi mà chỉ có thể đầu hàng, nhưng cô vẫn cố gắng chống cự để được tiếp tục sống.

Trong đáy mắt của cô, hắn thấy dc ý chí kiên cường khao khát sống, không chịu khuất phục của cô.

Cái sức sống ấy của cô hấp dẫn hắn, khiến hắn hiểu dc vì sao bọn họ lại bị cô mê hoặc vậy.

Nhìn thấy cô như thế, lần đầu tiên hắn có ý nghĩ muốn cứu một người, vì hắn tin cô sẽ làm cho bọn hắn thay đổi... và có thể là... cứu rồi linh hồn bọn hắn.

Hắn cảm thấy nực cười, bọn hắn là ma quỷ, thế giới của bọn hắn chỉ có bóng tối và lạnh lẽo, chỗ nào còn có thể chứa chấp ánh sáng và sự ấm áp.

Mặc dù cô có mang trong mình thứ ánh sáng chói lóa đó hoặc ngao khi không khuất phục, thì khi rơi vào thế giới của bọn hắn, cũng chỉ có thể bị nhuốm đen hoặc giả là bị ăn tươi nuốt sống.

Trừ khi có kì tích xuất hiện, chứ cô làm sao có thể giữ vững dc tâm lòng trong sáng lương thiện ấy ở nơi này được.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Huấn luyện địa ngục (tiếp)

Convert and Edit by: Serpent-zuize-

Hạ Miêu tĩnh lặng nhìn bầu trời bên ngoài cửa sổ. Trời trong xanh mà mệnh mông làm dấy lên khát vọng tự do mãnh liệt trong cô. Sau nửa tháng, thương tích của cô cũng lành. Vết thương giờ cũng dần bớt đau nhưng mấy vết cấn trên người cô vẫn hiện lên mồn mốt.

Nỗi đau mấy tháng qua của cô không thể nào tả được, nỗi đau như lóc da lóc thịt đó làm cô cảm giác như từ địa ngục trở về.

Nhũ hoa của cô bị Thẩm Phi cắn tới nát, chỉ thêm chút lực nữa thôi thì sẽ vĩnh viễn không liền lại dc.

Bị thương nặng nhất chính là hạ thể của cô. Vì mất máu quá nhiều mà ba ngày liên tục dc truyền máu. Vì phải chặn trụ nơi ấy, cô đã không dc ăn uống gì mà chỉ dc truyền dịch. Mỗi lần thay thuốc thì đau đến nỗi cô chỉ mong mình chết luôn đi thôi.

Nửa tháng này đối với cô mà nói là khoảng thời gian đau đớn nhất suốt 21 năm làm người của cô.

Trong lòng cô tràn đầy hận, không khi nào không muốn băm bọn chúng ra thành trăm mảnh để chúng nếm mùi đau khổ của cô.

Nhưng cô lại lo lắng cho gia đình của cô hơn. Vì bị Mạc tuyết lấy đi điện thoại, cô không cách nào liên lạc với gia đình mình. Cô đã xin qua hắn nhưng hắn mãi không cho mà còn cười điệu cô nữa.

Cô biết nếu gia đình không thấy cô liên lạc sẽ lo lắng như thế nào. Họ chắc sẽ báo cảnh sát hoặc lo lắng đến bệnh nếu mãi không tìm ra cô.

Nghĩ thế cô cảm thấy sợ hãi, cô muốn rời giường nhưng vừa bước xuống thì đã đau đến xanh mặt.

Đang mãi suy nghĩ thì người thanh niên đưa com tên Lăng Vũ bước vào.

“Hôm nay cô cảm thấy thế nào? bác sĩ Nguyễn nói cô chỉ dc ăn thanh đạm nên tôi chỉ đem mấy thứ này tới”

Hạ Miều mỉm cười đáp lại “Chỉ cần không cử động sẽ không đau”

Nhìn qua thức ăn đưa đến, cô nhẩn mi một lát nhưng cô biết giờ không phải là lúc khén cá chọn canh.

Lăng Vũ rất tế nhị, anh ta nhìn ra dc Hạ Miều không mấy thích mấy món này bèn hỏi “Cô không thích ăn à? vậy để tôi đổi món khác”

hạ Miều lắc đầu giải thích “Tôi chỉ là không thích đồ ăn quá thanh đạm”

Lăng Vũ nghe thế liền đáp “Vậy à, chờ cô khoẻ lại, tôi sẽ mang đồ ăn nhiều mùi vị hơn cho cô”

Hạ Miều gạt đầu rồi chớp mắt nhìn anh, anh bày ra bộ mặt thần bí mà hỏi cô “Cô đoán xem hôm nay tôi có gì cho cô này”

Hạ Miều nhìn về mặt đơn thuần của anh rồi không nhịn dc cười “Anh kì thực không cần ngày nào cũng đem quà cho tôi, chỉ cần anh thường đến thăm là tôi vui rồi”

Lăng Vũ từ ngày chăm sóc cô đến nay luôn đem cho cô niềm vui, mỗi ngày đều làm ảo thuật chọc cô cười, giúp cô vượt qua những ngày đau đớn đó.

Lăng Vũ từ trong giày của anh lấy ra một vật thể màu trắng. Nhìn cái thứ màu trắng ấy, cô không kiềm dc nước mắt. Đó không phải là cái điện thoại di động của cô hay sao.

Cô không giờ tay lấy điện thoại mà liền cảm kích ôm chầm lấy Lăng Vũ.

“Lăng Vũ, cảm ơn anh....”

Hạ Miều không biết làm sao hình dung tâm trạng lúc này của mình. Cô vừa cảm thấy hưng phấn, cảm động nhưng cũng hơi tội lỗi.

Cô thừa nhận mình kẻ cận Lăng Vũ là vì có mục đích nhưng giờ phút này khi nhìn thấy nụ cười thiên chân vô tà ấy, cô cảm thấy vô cùng áy náy.

Cô sợ chuyện này lọt đến tai Mạc tuyết thì Lăng Vũ sẽ như thế nào. Cô không muốn chàng thanh niên mới lớn này gặp chuyện k may.

Nhìn Hạ Miều ôm ấp mình như vậy, đôi mắt thì sáng long lanh, hai má và tai ửng hồng làm Lăng Vũ k biết làm sao. Muốn ôm eo cô nhưng lại k dám nên anh ta cảm thấy ngượng ngạo đến cực điểm.

Hạ Miều buông anh ra rồi nói: “Rất cảm ơn anh, lăng Vũ, nhưng tôi không thể nhận dc, nhân lúc người kia còn chưa biết thì anh hãy lấy nó trả về chỗ cũ đi”

Sau nửa tháng tiếp xúc, Hạ Miều thực rất thích chàng thanh niên này. Nếu k rơi vào hoàn cảnh này thì rất có thể cô sẽ yêu anh ta vì anh đã xuất hiện lúc mà cô yếu đuối nhất.

Đáng tiếc, giờ này thì cô ngay cả tư cách yêu cũng chẳng có. Cô như một chú chim bị nhốt trong lồng. tự Do còn không có thì nói gì đến những thứ khác.

Cho dù định mệnh đã là thế thì cô vẫn hi vọng có thể bảo vệ nét ngây thơ này của cậu. Cô thực sự k thể trở mắt mà nhìn cậu bị hại.

Lăng Vũ hơi thần thờ một lúc, anh k hiểu mà nhìn cô “Tại sao? k phải cô rất lo lắng cho gia đình cô sao? Tôi khó lắm mới đem nó đến đây. Cô k nên lo lắng bị ông chủ phát hiện. Có đi nữa cũng không sao. Cùng lắm thì tôi bị đuổi việc thôi”

Nói xong thì Lăng Vũ lập tức đem điện thoại đặt vào tay cô “ Cô nhanh đi gọi đi, tôi ở bên ngoài canh cho”

“Lăng Vũ...”Hạ Miều muốn gọi anh lại nhưng Lăng Vũ lại nhanh chân đi mất.

Mạc Tuyết nhìn vào nét mặt lo lắng quan tâm của Hạ Miều trong màn hình mà đôi mắt càng trở nên lạnh thêm, trong đó còn pha một chút giận dữ khó có thể phát giác.

Chỉ trong vòng nửa tháng, hần đều quan sát mỗi cử chỉ của hạ Miều, nhìn cô như thế nào giả bộ kiên cường trước mặt người khác mà lúc không người thì khóc lóc thảm thương.

Hắn biết cô tiếp cận Lăng Vũ là vì cái gì, hắn cũng k cần. hắn muốn xem cô có như những người khác vì mục đích của mình mà bất chấp thủ đoạn.

Nhưng xem ra thì hắn đã lầm, cô không thủ đoạn như hắn nghĩ. hắn chỉ nhìn thấy cô nở nụ cười tươi rói với Lăng Vũ trong khi rất lạnh nhạt với hắn và Nguyên Đán. Chỉ khi ở bên Lăng Vũ mới thấy dc ánh mắt hữu thần vui vẻ của cô.

Nhìn thấy nụ cười chói mắt đó làm hắn muốn bóp chết nó nhưng Nguyên Đán lại nhắc nhở hắn là cơ thể cô còn đang rất suy yếu k chịu nổi thêm đả kích nào đâu.

Thế là hắn chỉ có thể nhẫn nhịn mà thôi. Con tức giận của hắn đã bị cái ôm của cô làm cho bạo phát.

Tốt lắm! dám cãi lời của ta ư! dám giúp con tiện nhân ấy à! Người nghĩ chỉ là bị đuổi việc thôi ư, Lăng Vũ? Ta sẽ cho người biết thế nào là sống k bằng

chết.

Nguyên Đan nhìn Mạc Tuyết xoay người rồi đi thì cảm thán “Yêu cô ta rồi ư? mới chỉ là nửa tháng thôi...”

Hạ Miêu cầm chiếc điện thoại trong tay mà ma sát. Cô thật rất cần nó nhưng k thể hại Lăng Vũ.

Do dự một hồi, cô quyết định không lãng phí thời gian nữa. Dù gì thì đã xảy ra rồi, dù kết quả thế nào thì cũng phải chấp nhận thôi.

Hi vọng là sẽ chỉ như anh nói là chỉ bị mất việc thôi.

Cô nhún số gọi về nhà. Khi nghe dc tiếng của đầu bên kia. Cô k kiềm dc nước mắt. từng giọt từng giọt lăn dài trên má, cả cơ thể cô bắt đầu run lên.

Cô nghe dc tiếng nói như khàn đi của mẹ mình mà xót xa. Mẹ cô luôn có giọng nói mạnh mẽ trong trẻo mà giờ này trở nên khàn đặc như vậy. Cô có thể tưởng tượng ra dc cảnh mẹ cô từng ngày lấy nước mắt rửa mặt, gương mặt tiêu tụy chờ mong sự trở về của cô.

Xin lỗi mẹ.....xin lỗi mẹ.....

Con ngàn không nên vạ không nên tự mình rong chơi không biết chừng mực, còn uống say vào nhằm phòng để rồi có kết cục này.

Cô cố gắng điều chỉnh lại hô hấp, cố nén cảm xúc mà lên tiếng gọi “Mẹ...” Chỉ một tiếng gọi mà cô phải cố lắm mới nén không cho mẹ biết cô đang khóc.

Trầm mặc vài giây thì đầu bên kia mới trả lời “Miêu Miêu? là con phải không? Con đang ở đâu? Nửa tháng này con ở đâu mà không gọi về? Mẹ tới Thượng Kinh rồi, mẹ và ba đi khắp nơi tìm con mà không thấy. Báo cảnh sát mà họ cũng chả tìm dc”

Cô rất muốn nói thực với họ. Cô thật muốn trút hết nỗi khổ, nỗi ám ức k ai chia sẻ nửa tháng này của cô nhưng bên tai không ngừng vang lên tiếng nói của người đàn ông ấy

“Gọi điện thoại ư? muốn cha mẹ cô đến cứu? Cô tốt nhất cầu phúc là họ không biết cô ở đây đi. Nếu không thì thượng kinh sẽ có thêm hai cái xác người chết đuối đấy”

Lời editor: tội ghê, tội cha mẹ và cô gái nên khuyên nhủ không say xỉn nhện nhện khi đi quán bar....nếu lỡ bị bắt cóc thì diễn cảnh này...Haizz...

Dạo này vòng quanh mấy web khác có post truyện này lên.....bị chửi là kinh khủng...hôm nay mình mới lên coi.....quá surprise lun.....0-0!!!

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chương 12: Huấn Luyện Địa Ngục - tiếp

“Mẹ à...con không sao, con tốt lắm, mẹ đừng lo lắng, điện thoại của con lúc mới đến Đông Kinh thì bị rút hư rồi. Dạo này con bận một số việc nên chưa thể về. Mẹ và ba về nước trước đi, chờ con xong việc sẽ trở về.”

Hạ Miêu nói liền một hơi thì không để mẹ cô có cơ hội mở miệng thì đã cúp máy.

Mặc dù đã cố kiềm nén, nhưng cô biết dù có đến đâu thì từ giọng nói của cô vẫn có thể phát hiện là cô không bình thường nên cô chỉ đành dập máy trước khi mẹ cô hỏi thêm gì nữa.

Vừa lúc Hạ Miêu dập máy thì Lăng Vũ nhanh chóng bước vào, giọng gấp gáp nói: “Ông chủ đến rồi, cô mau dấu cái điện thoại đi”

Hạ Miêu nhanh chóng dấu nó vào trong gối đầu trên giường, lấy tay lau sạch nước mắt trên mặt, cô vẫn chưa kịp lau sạch thì Mạc tuyết đã xuất hiện.

Nhìn trên gương mặt hần là một nụ cười nhạt nhưng trong đó thoáng qua tí nham hiểm

Mạc Tuyết bỏ lơ Lăng Vũ mà đi thẳng đến trước giường Hạ Miêu, vừa dang tay ra vừa cười nói: “Lấy ra mau”

Hạ Miêu thoáng giật mình, nỗ lực che dấu sự k tự nhiên của mình, giả vờ k hiểu mà hỏi ngược lại hần: “Cái gì?”

Mạc Tuyết nghe thế thì liền dơ tay sờ lên mắt Hạ Miêu rồi nói:

“Đôi mắt đẹp vậy mà không biết trân trọng thì không bằng để ta móc nó ra”

Hạ Miêu cảnh giác muốn đẩy hần ra thì bị hần nắm tóc kéo về phía hần.

Hạ Miều không chống trả nữa mà chỉ trơ mắt nhìn hắn. Cô cảm thấy sợ vì lúc này cô nhìn thấy sự khát máu và lạnh lùng từ ánh mắt của hắn.

“Sao? muốn tôi ra tay ư?”

Hạ Miều nghe thế thì biết mọi chuyện đã bị lộ, cô đành phải đem cái điện thoại từ trong gối ra đưa cho hắn vì cô biết dù có chối đi nữa thì cũng là vô ích thôi.

Mạc Tuyết buông tóc Hạ Miều ra, rồi nói “đúng là k biết nghe lời”

Nói xong hắn nhìn sang phía Lăng Vũ rồi ra lệnh cho hai tên cận vệ “đem nó xuống”

“Anh muốn làm gì?” Hạ Miều hoảng hốt hỏi.

Vì quá kích động nên cô vô tình làm rách vết thương mới lành của mình, đau đến nỗi gương mặt trắng bệch nhưng vẫn cố nén đau mà hỏi “Anh rốt cuộc muốn làm gì?”

“Đối với một tên nhãi không nghe lời, cô nghĩ tôi sẽ làm gì nó. Hay là cô mong tôi sẽ xử lí nó thế nào?”

“Anh tha cho cậu ấy đi, là tôi bắt cậu ấy làm như vậy”

“Bảo bối, em đang cầu xin tôi đấy à?”

“Ông chủ, xin anh tha cho cô ấy đi, là tôi tự ý mang đến cho cô ấy cái điện thoại.”

Mạc Tuyết nhìn Lăng Vũ cười mĩa mai rồi nói “Nhóc con, nguoi nghĩ cái lệnh ta thì chỉ bị thôi việc nhẹ nhàng như thế thôi sao?”

Hạ Miều và Lăng Vũ nghe xong thì đều kinh ngạc. Lời đó không phải trước đó Lăng Vũ mới nói là gì.

Hạ Miều ngẫm lại thì liền hiểu ra, hoá ra hắn gắn máy thu hình trong phòng. Vậy nửa tháng nay, bất kì hành động gì của cô đều không lọt qua khỏi mắt hắn.

Lăng Vũ cố thoát khỏi sự kiềm chế của hai tên cận vệ mà hướng Mạc tuyết nói: “Tôi không hiểu ông đang nói gì, cùng lắm thì tôi từ chức”

Mạc tuyết nghe thế thì chỉ cười rồi ra lệnh cho hai tên áo đen ấy “Đem nó xuống”

Hạ Miều nghe thế liền nói “ cầu xin anh, tha cho cậu ấy đi, chuyện này k liên quan đến cậu ấy”

“ Còn không đem xuống”

“Đừng mà, anh rốt cuộc muốn gì. Là tôi, tất cả đều do tôi, tôi tiếp cận cậu ấy rồi lợi dụng cậu ấy. muốn đánh thì đánh tôi này, không liên quan cậu ấy”

“Vì nó mà cô cái gì cũng không sợ ư?”

“Đó là lỗi của tôi”

“Muốn nói điều kiện với tôi thì phải coi cô có cái gì để đổi. Cô trên dưới đều là người của tôi. tôi muốn đánh muốn mắng cần gì đến sự đồng ý của cô chứ”

“Chỉ cần anh tha cho cậu ấy, từ nay anh nói gì tôi sẽ nghe nấy”

Mạc tuyết nghe thế thì khuôn mặt đang cười chột tắt ngấm mà chuyển sang lạnh lùng mà nhìn sang Hạ Miều “Cô thật vì cậu ta mà làm thế?”

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Chương 13: Huấn Luyện Địa Ngục - tiếp

Dù tâm trạng buồn nhưng thôi mình đã dịch thì post luôn vậy...dù sao thì cũng đã làm...Chương mới nè...xem ai giật dc tem.... ^ _ ^

“Đúng vậy!” Hạ Miều không hề do dự mà đáp lại.

Mạc Tuyết nhìn chằm chằm vào Hạ Miều, trong đáy mắt là sự ghen tức đến điên cuồng, nhưng khi hắn mở miệng thì khẩu thì chỉ có bình tĩnh và đầy qui

đi: “Tại sao cô làm vậy! Cô với cậu ta chẳng qua chỉ quen nhau một thời gian ngắn. Cô thậm chí không hiểu rõ cậu ta. Cậu ta chẳng qua chỉ đưa cho cô một cái điện thoại mà cô đã chấp nhận hi sinh như vậy?”

“Lòng tốt của một người, không phải đo lường ở chỗ họ chấp nhận bỏ ra bao nhiêu, mà là người đó biết được người ta cần gì mà cho cái đó. Lãng Vũ mặc dù không có bỏ ra nhiều thứ, nhưng điều quan trọng là vào lúc tôi suy sụp nhất, cậu ấy đã quan tâm và cổ vũ tôi, cũng là lúc tôi cần cái điện thoại nhất mà đưa cho tôi. Như vậy đối với tôi thì cậu ấy đã đủ tốt để tôi vì cậu mà làm vậy!”

“Nếu như lúc tôi không cần, thì dù cậu ấy có bỏ ra bao nhiêu đi nữa, thì cũng là dư thừa và chỉ làm tôi cảm thấy gánh nặng thêm. Còn về phần cậu ta là người thế nào, tôi cũng không cần biết. Vì ân tình tôi nợ của cậu ấy không hề đáng giá đến việc cậu ta là dạng người nào cả”

Lời nói của Hạ Miêu làm Mạc Tuyết cảm thấy ngạc nhiên, trong ấn tượng hần, cô yếu đuối và đơn thuần, nhưng lúc này thì nhìn cô lại lí trí và lãnh đạm.

Ý của cô Mạc Tuyết hiểu rất rõ ràng, chỉ khi cô cần đến thì lòng tốt đó mới được thừa nhận còn không thì đó chỉ là phiền toái đối với cô. Mà cô sẽ không vì người đó là tội phạm hay lưu manh mà chối bỏ ân tình mà cô đã nhận.

Lúc này đây, lời nói vô ý của Hạ Miêu khiến Mạc Tuyết phải nhìn Hạ Miêu bằng con mắt khác. Hần cảm thấy việc huấn luyện một con người như Hạ Miêu sẽ trở nên khó khăn hơn hẳn nghĩ.

Nhưng rất nhanh, hần lại lấy lại tự tin vốn có của mình. Dù cô có cứng đầu đến mấy thì hần cũng sẽ có cách mà từng chút từng chút một dúi mòn uốn nắn cô thành vật phẩm ngoạn ngoạn của hần.

Mạc Tuyết yên lặng một hồi rồi cũng không làm gì nữa mà rời khỏi phòng.

Căn phòng giờ chỉ còn lại Hạ Miêu và Lãng Vũ. Hạ Miêu cứ như vậy yên lặng một hồi rồi quay sang Lãng Vũ nói:

“Cậu đi đi, rời khỏi nơi này, bắt đầu một cuộc sống mới ở nơi khác đi”

Lãng Vũ ngẩng đầu lên, cậu cơ hồ cho rằng cô đã phát hiện gì đó, nhưng chỉ nhìn thấy nụ cười của cô mà không nhìn ra gì khác. Nhưng đôi mắt của cô làm nhói lòng cậu. Cậu rất muốn nói gì đó với cô nhưng lại không mở miệng được.

Sau đó cậu chỉ đành nói một câu “Cô nhớ bảo trọng” rồi thế mà rời đi.

Lần rời đi này, cô và cậu sẽ vĩnh viễn không gặp lại nhau nữa.

Nhìn Lãng Vũ rời đi, Hạ Miêu nhắm nghiền mắt lại. Khi lần nữa mở mắt, trong đôi con ngươi chỉ còn sự xa cách lạnh nhạt, chôn vùi đi kí ức giữa cô và cậu trong vòng nửa tháng nay.

Một lát sau thì cửa phòng lại mở ra. Nguyên Đán đem hòm thuốc bỏ lên ghế rồi vén chăn của Hạ Miêu xuống dưới. Nhìn thấy những lốm đốm đỏ trên áo Hạ Miêu bèn nói:

“Nếu cô còn cử động mạnh nữa thì tôi không dám đảm bảo sau này cô còn có khả năng sinh dục nữa”

Hạ Miêu không nói gì, chỉ ngoan ngoan nằm xuống mà coi đồ ngủ ra, phơi bày cả hạ thể trước mặt Nguyên Đán.

Đối với việc trần truồng như vậy trước mặt Nguyên Đán, cô đã quen dần mà không còn cảm thấy xấu hổ nữa. Huống chi người trước mặt là một con người lạnh lùng như cái xác xinh đẹp không hồn này.

Nguyên Đán đem bông gòn đưa vào hạ thể của Hạ Miêu để lau hết vết máu ứ đọng xong rồi bôi thuốc. Cái đau rát của thuốc làm gương mặt Hạ Miêu trắng đỉ, môi thì bị cắn đến nát, mồ hôi thì nhễ nhại trên trán.

Qua một lúc sau, Nguyên Đán ngừng lại, rồi nhìn Hạ Miêu hỏi:

“Cô thật làm tôi khó hiểu. Rõ ràng cô đã thấy rõ đó là bẫy mà vẫn không vạch trần nó lại còn lao vào”

“Vạch trần để làm gì”

“Cho dù là hư tình giả ý, thì khoảng thời gian này cậu ấy cũng đã ở cạnh tôi. Tôi lại không thích nợ ai cả, dù đó chỉ là một cái bẫy thì sự thật tôi đã lựa chọn vì cậu ta mà nhảy vào. Từ nay về sau, Hạ Miêu tôi chẳng nợ Lãng Vũ hần cái gì cả. Mà cậu ta nợ tôi thì sẽ mãi từ trong nỗi giằng vặt lương tâm của cậu ta mà đền trả”

Nguyên Đán nghe xong thì đôi mắt liền sáng lên mà nhìn chăm chăm về phía đầu của Hạ Miêu.

Hạ Miêu vì ánh mắt quá nóng bỏng của hần mà toàn thân như bị đông cứng lại.

Thiệt là đáng sợ! Ánh nhìn của hần giống như một con búp bê từ trước đến giờ không hề nhúc nhích, bỗng một hôm lại trợn mắt to lên mà nhìn chăm chăm vào bạn... à nói đúng hơn là cái đầu của bạn mới đúng.

Đó là cảm giác rùng rợn như thế nào a...

Lời nói tiếp theo của Nguyên Đán làm Hạ Miêu rón cả da ốc:

“Đúng là khác người, hoàn toàn khác người, thật muốn摸摸 cái đầu của cô ra xem thử kết cấu bên trong khác người thế nào”

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Chương 14: Huấn Luyện Địa Ngục (tiếp)

Hạ Miêu trừng to mắt nhìn Nguyên Đán mà chửi tục:

“Mẹ nó chứ... Anh mới là khác người! Các người mới là một bọn ma quỷ không bình thường! Muốn摸摸 thì摸摸 đầu mình trước đi, coi thử bên trong dây thần kinh nào bị bắn loạn rồi! Khốn nạn! Biến Thái! Điên khùng!”

Nhưng còn chưa chờ Hạ Miêu chửi xong thì Nguyên Đán đã lắc đầu mà rời đi.

“Trời, hai cái người này đúng là tâm tình bất định, buồn vui vô thường, sống ở đây dù mình không bị hành hạ đến chết thì cũng bị dọa đến vỡ mật!” Hạ Miêu nghĩ.

Từ ngày đó trở đi, không như Hạ Miêu tưởng tượng, Nguyên Đán cũng không nói thêm lời kinh dị nào nữa mà mỗi ngày chỉ đến thay thuốc cho Hạ Miêu, thỉnh thoảng thì cũng chỉ hỏi thăm tình trạng sức khỏe của cô.

Hạ Miêu từ đó cũng không gặp lại Lăng Vũ, nhưng giờ cậu ta ở đâu, như thế nào thì cô cũng không bận tâm nữa vì cô không còn dính dáng với cậu ta nữa. Còn về an toàn của cậu ta, Hạ Miêu càng không cần lo lắng, vì dù sao cậu ta cũng là người Mạc Tuyết sắp đặt vào. Cậu ta đã hoàn thành nhiệm vụ tốt thế thì nên được thưởng chứ có gì lại bị phạt.

Hạ Miêu đi đến bên cạnh cửa sổ, cô ngẩng đầu lên để đón lấy những tia nắng ấm áp giúp cô sưởi ấm cái nơi địa ngục lạnh lẽo này. Cô nhắm mắt lại, trong lòng thầm cầu trời ban cho cô sức mạnh để vượt qua nơi tăm tối hắc ám này và kiên cường để đương đầu với bọn ma quỷ này.

Hạ Miêu từ từ mở mắt ra, trong đôi con ngươi như phả lên một tầng ánh sáng vàng kim, sáng đến mức khiến người ta khó lòng nhìn thẳng vào trong đó.

Nhìn Hạ Miêu vào lúc này làm người ta liên tưởng đến một nàng thiên sứ lạc xuống trần gian đang muốn giương cánh bay trở về trời.

Mạc Tuyết từ ngoài phòng đi vào, nhìn thấy cảnh tượng này thì không khỏi cười lạnh, muốn bay ư, tôi sẽ bẻ gãy đôi cánh đó của cô, để cô vĩnh viễn cũng không bay được.

“Bảo bối à, khóa học của em nên bắt đầu được rồi đấy!”

Hạ Miêu không nhìn Mạc Tuyết mà chỉ lạnh nhạt nói: “Đi thôi”

Nhìn thái độ này của Hạ Miêu, Mạc Tuyết liền kéo khuỷu tay của cô lại rồi hỏi: “Sao, cô không muốn thấy tôi ư?”

Hạ Miêu chỉ nhún mày trả lời: “Không có”

Nhìn gương mặt xa cách của Hạ Miêu, trong lòng Mạc Tuyết bỗng thấy tức giận đến khó chịu, hần cúi đầu áp môi mình lên môi Hạ Miêu.

Sự mềm mại đó khiến hần khựng người lại, rồi lại hốt hoảng đẩy cô ra, khiến cô chút nữa là ngã xuống đất.

Mạc Tuyết trầm mặt, nhìn trừng trừng Hạ Miêu như hận không thể cắn chết cô.

Sao hần lại hôn cô... Sao lại thế...

Mạc Tuyết lấy tay lau môi mình. Hần thật là điên rồi, sao lại hôn cô ta chứ.

“Thật là kinh tởm!” Mạc Tuyết vừa nói vừa nhỏ vài ngụm nước miếng, rồi lại tiếp tục lau môi mình. (Tui k bit dịch kiểu nào cho đỡ tục nữa....T-T...tự hôn rồi lại thế) Sau đó bỏ lại một câu “Theo tôi” rồi xoay người rời đi.

Hạ Miêu nhìn bóng lưng của Mạc Tuyết chỉ cười lạnh rồi cũng lau mạnh môi mình. Cô còn kinh tởm hơn hần nhiều. Sau đó chỉ đành theo sau hần.

Sau khi đi vòng qua nhiều hành lang rồi lên xuống cỡ mấy cái thang máy thì cuối cùng họ đã đến tầng hầm.

Bước ra khỏi cái thang máy, đi một hồi thì hai bên hành lang dần dần hiện ra những căn phòng làm từ thủy tinh cách âm. Những tấm kính làm thành

những phòng này rất đặc biệt, bởi nó chỉ để người bên ngoài nhìn thấy rõ ràng những gì xảy ra bên trong nhưng còn người bên trong lại chẳng thấy gì cả. (Giống tấm kính đặt trong phòng thẩm tra phạm nhân ấy...ta nghĩ)

Lúc ngược lên nhìn vào cảnh tượng bên trong phòng thì Hạ Miêu lạnh cứng cả người.

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Chương 15: Huấn Luyện Địa Ngục (tiếp)

Bên trong căn phòng thứ nhất bên phải Hạ Miêu, cô nhìn thấy một cô bé cỡ mười bảy, mười tám tuổi bị trói trên một cây thánh giá lớn, cả người bị dăng ra hình chữ đại. Còn trước mặt là một người đàn ông mặc áo đen đang cầm roi da không ngừng mà đánh vào cô bé.

Nhìn kĩ người của cô bé, thì Hạ Miêu thấy người cô đã chi chít những vết xước do roi da tạo nên, máu dọc theo những vết hằn đó mà chảy xuống làm đỏ thẫm cả cơ thể trắng ngần.

Hạ Miêu nhìn cảnh tượng này mà rùng mình, phảng phất như có thể nghe được tiếng kêu thảm thiết bên trong.

Nhưng trái lại với tưởng tượng của Hạ Miêu, trên mặt cô bé không có trắng nhợt đau đớn mà lại đỏ hồng một cách kì lạ, như là cô bé rất hưởng thụ bị tra tấn kiểu này.

Không thể nhìn thêm nữa, cô liền chuyển đầu sang bên còn lại, đập vào mắt là cảnh tượng của căn phòng bên tay trái. Mặt cô liền từ trắng chuyển sang hồng.

Nhìn vào trong phòng, Hạ Miêu nhìn thấy một người đàn ông mặc tây trang màu trắng. Phía trên thì chính tề, còn phần dưới thì trần truồng. Mà cái dương vật thẳng đứng của hắn đang được một cô gái trần như nhộng không ngừng ngâm mát.

Hạ Miêu không thể chịu nổi sự ngượng ngùng trong lòng, chỉ đành xoay người nhìn thẳng về phía trước. Gương mặt vì ngượng mà vừa đỏ vừa nóng.

Hạ Miêu không biết rằng cô như thế sẽ mê người thế nào. Gương mặt thanh tú ánh lên một tầng đỏ, như một trái táo chín mọng đợi người ta hái rồi cắn từng ngụm đến khi không còn một mảnh. Mà đôi mắt long lanh kia lại phủ lên một tầng sương, nhìn thật mị hoặc mê người.

Mạc Tuyết nhìn thấy Hạ Miêu của lúc này thì trong lòng có cái gì đó nảy mầm mà đồng thời cũng nổi lên một tia dục vọng không rõ.

Hắn thậm chí cảm thấy phần hạ thể chưa bao giờ rục rịch lại bắt đầu nổi lên phản ứng.

Hạ thể của hắn vậy mà lại nổi lên phản ứng. ...

Mạc Tuyết nhú mày, từ từ đến bên cạnh Hạ Miêu, hắn đến gần đến nỗi có thể ngửi được mùi hương thật nhạt từ cơ thể cô. Cũng cùng lúc đó, hắn rõ ràng cảm nhận được bão bối của hắn rục rịch, cho dù khoảng khắc nó nổi phản ứng chỉ trong một giây ngắn ngủi.

Mạc tuyết trầm mặc vài giây, rồi quyết định bỏ qua nó. Hắn còn hi vọng gì sao? Cho dù có kì tích, thì đó cũng không thuộc về hắn.

Kiểm nén hận ý và đau đớn trong lòng, Mạc tuyết cười nói: “Bảo bối, để tôi giới thiệu một chút cho em biết”

“Bên phải là phòng chuyên dành để giáo huấn những người không nghe lời. Chắc em cũng muốn biết tại sao cô ta lại có biểu hiện phong phú như vậy. Rõ ràng đau thế mà trên mặt lại đầy hưng hoan. Còn thân thể dù đầm máu vẫn phần hồng xinh đẹp vậy.”

“Đó là bởi vì cô ta được cho ăn thứ thuốc đặc biệt, thuốc mà có thể kích hoạt sự nhạy cảm và dâm dục của cơ thể. Cơ thể càng đau thì đồng thời cũng càng hưng phấn. Cái cảm giác dục tiền dục tử này, đủ để tinh thần của một người, đặc biệt là phụ nữ, hoàn toàn bị huỷ hoại. Những tiết mục còn lại, thì lát nữa em sẽ được thưởng thức”

Vừa nói xong lời này, nhìn gương mặt trắng bệch của Hạ Miêu, Mạc Tuyết lại càng muốn trêu chọc cô. Hắn xoay sang phòng bên trái rồi tiếp tục nói: “Còn về phòng bên trái, là dành cho những người nghe lời, dù gì, Đế Lan Tư là nơi dành cho khách hàng sự hưởng thụ cực phẩm nhất, nếu không biết lấy lòng khách, thì làm sao có thể làm việc ở nơi này. Người mặc đồ tây trang màu trắng là một trong số những điều giáo viên ở đây.

Những điều giáo viên nơi này đều mặc đồ tây trang trắng để biểu thị cho thân phận của mình, họ đều là những điều giáo viên đạt tiêu chuẩn quốc tế. Mà một trong số họ cũng bao gồm người đứng bên cạnh Hạ Miêu, Mạc Tuyết.

Trong giọng nói của Mạc Tuyết tràn đầy hưng phấn và châm chọc, như thể là đang nhắc nhở cô sẽ trở thành một trong số những người được họ huấn luyện vậy. Mà vào phòng bên trái hay phải thì đều tùy vào sự lựa chọn của cô.

Trong ba tháng này, cô chẳng lẽ không hiểu sao. Dù gì cơ thể cô đã không còn trong sạch nữa, nên dù ngủ với ai, đối với cô mà nói thì cũng không khác biệt lắm. Bây giờ thời cơ vẫn chưa tới mà cô phản kháng một cách ngu ngốc thì cũng chỉ chuốc lấy hoạ như cô bé kia thôi. Người còn chưa rời khỏi mà đã thương tích đầy mình. Đối với thân thể đã bị vấy bẩn thì dù bị ai sử dụng cũng chẳng hề gì nữa. Chỉ cần cô còn sống, thì mới còn hi vọng. Nhất định... cô nhất định tìm được cơ hội để rời khỏi nơi này.....

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Chương 16: Huấn Luyện Địa Ngục (tiếp)

Editor: serpent-zuize

Hạ Miêu lần nữa ngẩng đầu, sự ngưng ngừng ban đầu qua đi. Vì là lần đầu nhìn thấy cảnh này, nên cô chưa chuẩn bị tốt, nhưng giờ cô đã quen dần rồi. Cô biết kể tiếp cô sẽ nhìn thấy những cảnh còn kinh sợ hơn thế, mà cô thì chỉ có thể bước tiếp thôi.

Đi về phía căn phòng tiếp theo, Hạ Miêu không có tránh né, ngược lại, trong lòng cô dấy lên một chút hiếu kì về cái nơi biến thái mà đen tối này.

Hạ Miêu hướng sang căn phòng bên phải, khung cảnh bên trong đều khác hẳn với 2 căn phòng trước.

Cả căn phòng tràn đầy hắc ám, mà ánh sáng thì chỉ tập trung vào cô gái bên trong làm cho người ta có cảm giác cô ta là một nghệ sĩ múa đang toả sáng trên sân khấu. Cảnh tượng sẽ đẹp biết bao nếu Hạ Miêu không nhìn kĩ vào nó.

Cô gái hai tay bị trói ngược ra phía sau. Trên lưng là một thanh sắt lớn chắn ngang, chân thì bị gông cùm xiềng lại mà không thể cử động được.

Bị trói như vậy cũng không phải là đáng sợ, mà đáng sợ nhất là ở phía dưới cô ta, một khối băng dài như dương vật của đàn ông được dựng thẳng lên. Chỉ cần cô gái không đứng vững mà ngồi xuống thì cái khối băng ấy sẽ xuyên thẳng vào hạ thể cô ấy.

Hạ Miêu nhìn thấy thế cũng không khỏi cảm thấy đồng tình cho nỗi khổ của cô gái ấy, chỉ cần chịu không nổi thanh sắt mà ngồi xuống thì có mà mất mạng!

Mạc Tuyết dường như đọc hiểu Hạ Miêu đang nghĩ gì mà mở miệng giải thích: “Yên tâm đi, khối băng ấy đã được tính toán kĩ, chỉ cần cô ta không hoàn toàn ngồi lên nó thì sẽ không bị thương nặng, mà nếu cô ta ngồi hẳn xuống thì cùng lắm là mất khả năng sinh dục thôi”. Vừa nói Mạc Tuyết vừa sờ lên cái bụng bằng phẳng của Hạ Miêu.

Hạ Miêu thu lại ánh nhìn rồi chuyển sang xem căn phòng đối diện. Ánh mắt cô vì nhân vật chính trong phòng mà sáng lên.

Dưới ánh đèn trong phòng là một thiếu niên xinh đẹp, cơ thể nhỏ nhắn đó càng làm nổi bật lên vẻ non nớt tươi trẻ của cậu ta. Cậu ta nhìn như là một cậu bé mười bốn tuổi. Mà lúc này đây, cậu bé đang xích lõa, miệng thì không ngừng bú mút nơi mẫn cảm của người đàn ông. Mà người đàn ông thì vừa đánh vừa chửi cậu.

Đây là...luyến đồng!!!! Hạ Miêu lập tức rút ra kết luận. cô cảm thấy hưng phấn khi được chứng kiến cảnh nam nam hoan ái.

Mạc Tuyết nhìn ánh mắt sáng như sao của Hạ Miêu thì cười nói “thì ra đây là khẩu vị của cô”. Tiếp theo đó thì Mạc tuyết nương theo ánh mắt của Hạ Miêu mà nhìn về phía cậu bé, sau đó lại chau mày nói: “có gì hay đâu, lần tới có cơ hội tôi sẽ biểu diễn cho cô xem”

Nói xong lời này thì cả Mạc Tuyết và Hạ Miêu đều hoá đá.

Mạc Tuyết thì vì câu nói của mình mà sốc. Hắn chưa bao giờ tốt với ai. Đây đúng là một dấu hiệu xấu!

Nếu mà Hạ Miêu biết Mạc Tuyết nghĩ gì thì chắc chắn sẽ tức giận mà phản bác lại. Như vậy là đối tốt với người ta, tôi khinh...tốt ở chỗ nào chứ...đây là khoe mẽ thì có!

Hạ Miêu giờ cũng không để ý Mạc tuyết vì cô đang đắm chìm trong trí tưởng tượng phong phú của mình.

PS: chương mới cho ngày 15 tháng 12 của mình....mình ngủ đây....!

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: CHƯƠNG 16 LUYỆN NGỤC KIẾP SỐNG

Nhìn rất xa như lại rất gần , như mà khoảng cách, làm cho người ta lo lắng a...

Hạ Nhiều như căn bản không có nghe được những lời nói của Mạch Tuyết vẫn cho là bình thường và tiếp tục đi về phía trước,, đi đến gian phòng thứ ba

Bên tay trái gian phòng, hình ảnh lại làm cho cô nhũn mày.

Chỉ thấy một cô gái cả người không mặc quần áo, đôi tay kia sờ soạn chính mình để tìm kiếm cảm giác khoái lạc , trên mặt cô ta lộ rõ sự ham muốn và thỏa mãn

bên cạnh người nam nhân chỉ đạo cho cô ấy phải làm gì ,...

đôi tay cô ta chậm rãi vuốt ve cặp vú đầy đặn hoặc trên khuôn mặt cô ta có phần hơi ửng đỏ cho ta có cảm giác một cổ dục hoặc và hơi thở mị tình...

kể đó tay cô ấy chuyển từ đầu gối đôi chân xuống vùng bụng phẳng lì và từ từ xuống vung tam giác ngực của chính mình , bắt đầu quanh quẩn vuốt ve sờ chôn nó

Hạ nhiều nhìn thấy cảnh xuân cơ thể không có bài xích nó, mà làm cho cơ thể không tự giác mà nóng lên, cô không thể không thừa nhận nhìn thấy cảnh xuân ấy thật làm cho người ta nóng mắt cô là con gái còn vậy huống chi là con trai , có khi con trai xem nhất định bộ phận sinh dục không tự giác mà hướng lên rồi

cô ấy nhìn về phía người bên cạnh , mạnh tuyết trên mặt vẫn không biểu hiện điều gì miệng vẫn cười như không cười lộ ra vẻ biến thái giống như những chuyện phía trước thuy chung không liên quan đến mình

Mạch Tuyết bắt gặp ánh mắt cô nhìn về phía anh ta, vươn cánh tay đem hạ nhiều toàn bộ ôm vào lòng , đáng người mạnh tuyết cùng nữ nhân rất giống nhau , rất con đĩ cao 1m7 không cao lắm nếu so với những đứa con trai khác , như so với hạ nhiều thì cao hơn một chút cô chỉ cao 1m6, như đủ để ức hiếp cô

“Sao vậy? Bảo bối xúc động?” Mạch Tuyết bên tay cô nói ám muội, miệng lập tức phát ra tiếng cười ha ... ha : “ cô phải ngoan ngoãn biết không bảo bối “

Nhìn xem, đây là cái cô phải học ở đây như cô phải nhớ rằng , phải biết nhiều thứ nam nhân mới hứng thú và thỏa mãn.”

Hạ Nhiều miễn cưỡng như trong lòng cô vẫn một cổ căm ghét, muốn nâng lấy lòng nam nhân quả nhiên điều đó thật sự rất khó khăn , thà giết nàng còn hơn

Nhưng lúc này cô không thể nói cái gì !

khan mặt không biểu hiện gì cả , chỉ đẩy Mạnh Tuyết ra và tiếp tục đi về phía trước

“Bảo bối, bên tay phải gian phòng không có gì xem đâu.” Mạch Tuyết nhìn về phía Hạ Nhiều nhắc nhở cô nói .

Đấy mắt hiện lên ý cười, thật muốn bắt cô lan giường và cưỡng bạo cô , không thể nhiệm được nữa

Bất luận câu nói trên không thể lừa được cô, như muốn cô xem phòng bên tay trái để cho cô học cách cơ bản , và nắm vững được cái bộ phận nhạy cảm

Hạ Nhiều nghe thế, xoay người hướng về phía trước đi vài bước, thẳng đến trong phòng nhìn thấy rõ ràng cảnh tượng phía trong mới đứng lại

Bạn đang đọc truyện *Ngược Đãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Chương 16. 2 LUYỆN NGỤC KIẾP SỐNG

Hai người vẫn gắt gao nhìn lại bên trong đang diễn ra chuyện gì, bên trong, là một cô gái tay chân bị trói buộc và bị treo lên cao giữa không trung , hai chân bị kéo ra hai bên một 90 độ , nơi tư mật bị lộ ra bên ngoài

Một người nam nhân từ từ bước tới tiểu huyệt của cô ta cây nhục bóng nhỏ cứng và dài chuẩn bị cho vào , cô nhìn thấy cô ta hoảng toàn sợ hãi

sắc mặt cô ta chỏ nên xanh mở miệng tính nói điều gì đó , như cô biết được đó là sự kiu cứu

Nam nhân ấy cảm nhục bồng bắt đầu cho vào tiểu huyết cô ta , chỉ nhìn thôi đã làm cho người ta sợ hãi

Nhục bồng bắt đầu cho từ từ vào tiểu huyết đến được nửa đoạn thì dừng lại,

Nam nhân bắt đầu động ra vào chậm rãi , tiểu huyết bị xâm nhập miệng cô ta bắt đầu những kiểu the lương và la hét không leu sau đó cô thấy cô đã

Đã nhận được nhưng tia khoái cảm và bắt đầu thỏa hiệp ười mong phối hợp theo những nhịp ra vào của nam nhân

Lúc nạt bên tay cô giọng Mạch Tuyết cất lan rất ôn nhu

“Còn tưởng rằng có thể kiên trì bao lâu đâu, chỉ coi chi động miệng tiểu huyết đã thỏa hiệp , thật sự là làm cho người ta thất vọng.” Lập tức tiến đến Hạ Nhiều bên tai

Đừng lại và thâm ý nói: “Lá gan nhỏ như thế , nếu thay đổi là bảo bối, nhất định sẽ không làm cho ta thất vọng đi.”

Hạ Nhiều gắt gao nắm hai tay và bầu vào da thịt mình , sắc mặt trắng bệch một mảnh, có không tự nhiên nói: “Đáng tiếc, tôi sẽ không cho anh cơ hội
.”

“Phải không? Đó thật sự rất đáng tiếc .” Mạch Tuyết sung sướng cười, nâng bước đi về phía trước nhẹ nhàng và thể hiện mình là chủ nhân vui vẻ cực kỳ

Mạch Tuyết xoay người lại nhìn về phía , Hạ Nhiều mắt cô đã có một mảnh ẩm ướt, nơi hốc mắt đã nhiễm dần hồng.

[[[Cô nói với bản thân Kiên trì, Hạ Nhiều, người nhất định phải kiên trì, không thể bị can thiệp vào suy nghĩ, không thể, người đã nói không thể thua , người đã nói một ngày nọ đó

Muốn quang minh chính đại thoát khỏi nơi này mà không bị xa ngã bất cứ điều gì nơi đây

Đi khỏi nơi nạt thật quang minh chính đại, mà không bị xa ngã tại nơi này![[[SEP]

Cô sẽ không là những cảnh hoa bị dùi đập nơi này đâu nghĩ như thế , tam hồn cô bắt đầu bình ổn lại không lâu sau đó ,

[[[SEP]]say nghĩ thất thất một vài giây như ở phía trước Mạch Tuyết cũng phát hiện được

Cái gian phòng thứ tư , hạ nhiều vẫn như trước xem bên trái , vì cô cần điều tiết 1 chút cảm xúc , bản thân cô không dám cam đoan có thể nhìn những hình ảnh tàn nhẫn đó sợ gần cảm xec của bản thân cô không không chế được

[size=150

Như đi đến gần chỉ cần liếc một cái , Hạ Nhiều không khống chế được cảm xúc đã ngã trên mặt đất

Trước mắt cô là cảnh nhiều nam nhân quan hệ với một nữ nhân, tiếng rên la của cô ta làm cô nhớ đến mình đêm đó chỉ đêm làm thầy đổi cả cuộc đời cô
[[[SEP]]Nam nhân đó nằm phía dưới , cô gái đó nằm trên tưởng người nhỏ nhắn rung động từng cái đẩy có nam nhân, còn một nam nhân thì mạnh mẽ tiếng vào cục huyết của cô ta

Bạn đang đọc truyện *Ngược Dãi Thành Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.